

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.242 van 16 december 2016
in de zaak A. 220.653/XIV-37.234**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stefan Lauwers
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Waversesteenweg 214
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 3 november 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 175.967 van 6 oktober 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 14 november 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoeker voert in zijn enige middel de schending aan van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, doch zonder uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest

deze bepalingen heeft geschonden. Verzoeker voert tevens machtsoverschrijding aan, doch zonder dit op enige wijze nader toe te lichten. De wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en de algemene beginselen van behoorlijk, te dezen de motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, zijn niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Verzoeker richt zijn kritiek hoofdzakelijk op het advies verstrekt door de ambtenaar-geneesheer en ontwikkelt daarbij een middel dat niet als dusdanig werd aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dergelijk middel kan niet op ontvankelijke wijze voor het eerst worden aangevoerd in de graad van administratieve cassatie. In de mate dat verzoeker betoogt dat “de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onterecht heeft besloten dat het advies van de controle-arts afdoende is gemotiveerd”, moet worden vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beoordeling van de toegankelijkheid van de zorg in zijn land van herkomst door de ambtenaar-geneesheer in vraag heeft gesteld. In het bestreden arrest wordt daaromtrent onder meer vastgesteld dat “uit het advies blijkt dat zowel preventieve als curatieve zorgen worden verstrekt en dit in de primaire, secundaire en tertiaire zorg én dat in de ziekenhuizen en gezondheidscentra van de overheid de medische zorg gratis is voor iedereen” zodat er “wel degelijk informatie [wordt] verstrekt over de mate waarin de zorg toegankelijk is”, dat verzoeker “niet aantoont dat [hij] niet in de mogelijkheid zal zijn om de eventuele kosten die gepaard gaan met een geneeskundige behandeling [...] te dragen” en dat “[d]e veronderstelling van de verzoekende partij, dat zij geen rechten heeft opgebouwd in India en geen verzekering lopende heeft, [...] niet relevant [is], nu zij mits de betaling van dat inschrijvingsgeld gebruik kan maken van het gezondheidsverzekeringsprogramma”. Hieruit blijkt genoegzaam dat verzoekers grief, zoals hij die voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft ontwikkeld, met het bestreden arrest werd beantwoord. Het bestreden arrest voldoet dan ook aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen.

Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zestien december tweeduizend zestien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams